

Innvandrere må raskere i jobb

Av: Kristin Ørmen Johnsen, Høyres integreringspolitiske talsperson

Siden 2012 har over 80.000 personer fått opphold i Norge. Vi må nå sørge for at flere kommer i arbeid. Vi må våge å tenke nytt.

I år er det 27.000 personer som er ferdige med introduksjonsprogrammet sitt og skal ut i arbeid eller utdanning. De som kommer til Norge må så raskt som mulig ut i arbeid eller en annen form for aktivitet.

Gode norskkunnskaper og å ha en jobb å gå til er det viktigste for å finne seg til rette i samfunnet. Arbeid gir tilhørighet, fellesskap, nettverk og mulighet til å

kunne ta vare på seg selv. Arbeidsinntekt gir også mulighet for å komme inn på boligmarkedet og eie egen bolig.

Introduksjonsordningen har store forbedringsmuligheter. Nye NAV-tall og forskningsstiftelsen FAO viser at arbeidsledigheten hos førstegenerasjons innvandrere er tre ganger så høy som hos befolkningen for øvrig. I enkelte kommuner er det kun 6 av 10 innvandrere som har kommet i fast arbeid etter fullført introduksjonsprogram. Det er store forskjeller når det gjelder hvordan Kom-

munene lykkes i svært varierende grad med å få de nyankomne ut i arbeid.

Årlig integreringsmelding i kommunene?

Politikerne må sørge for at man også måler kvaliteten i integreringsarbeidet. Kommunene må se på integrering som et område hvor man skal levere gode resultater, på samme måte som innenfor skole og helse- og omsorgstjenester. De må sette seg resultatmål for introduksjonsordningen. Tydelige mål er viktig for å oppnå gode resultater. Kommunestyrene bør vurdere å kreve en årlig integreringsmelding.

Det er behov for et mer

tilpasset og arbeidsrettet introduksjonskurs. Man bør prøve ut ordninger hvor introduksjonsmidlene kan overføres til en arbeidsgiver. De som kan jobbe, skal få lov til det, integreringsprosessen går raskere i jobb enn på kurs.

Utenlandsk utdanning må godkjennes raskere

Det er også kommunenes oppgave å legge til rette for at kompetansen blir formalisert. Kommunen må kunne gi tilbud om oppdatering eller påbygging på tidligere utdanning slik at den kan brukes i Norge. Vi trenger raskere godkjenningssaker for utdanning gjennomført i andre land. I dag er det for lang vei frem

for de med utenlandsk utdanning.

En måte å sørge for raskere fullføring av programmet kan være å redusere introduksjonsstøtten til den enkelte og så tilby en sluttbonus ved fullført og bestått program. Vi bør også vurdere en ordning der private eller ideelle organisasjoner kan tilby introduksjonsprogram eller deler av dette.

Kreativitet og nytenkning må til for å gi flere mulighet til å slippe å være passive mottakere av sosialhjelp til å bli aktive og skattebetalende deltagere i sine lokalsamfunn.

NextGenTel driver kundeservice på egne premisser og krever kunnskap hos kundene som ikke alle har

Av: Marit Hoem Kvam, Senior researcher, Dr. scient.

I desemberutgaven av Oslo Syd har Marian Eigeles en beklagelse over behandlingen i forbindelse med installering av bredbånd. Her nevner hun NextGentel, som ikke holdt hva de lovet. Det tror jeg så gjerne, og vil benytte anledningen til å støtte hennes syn.

Da min mann døde i 2016 ville jeg overføre nettabonnementet hos NextGenTel som ble sendt til hans epostadresse til mitt navn. Dette ble starten på en prøvelse som savner sidestykke.

Etter fire-fem dager med forsøk på å få tak i en «ledig konsulent», overføring til stadig nye konsulenter og ny

venting, fikk jeg formidlet at faktura skulle sendes til min epostadresse.

Det skulle gå greit. Etter noen minutter kom en SMS som sa at jeg måtte sende tilbake min «ruter».

Ettersom jeg ikke visste hva en «ruter» var, måtte jeg igjen sitte i telefonkø og vente på «en ledig konsulent». Endelig fikk jeg svar: Jeg skulle ikke skulle bry meg om dette – SMS'en var bare rutine. Neste dag kom imidlertid en ny SMS som fortalte at ny «ruter» var på vei. Igjen måtte jeg sitte i telefonkø, men denne gangen fikk jeg beskjed om at jeg hadde bestilt nytt abonnement (som ikke

stemte). «Det er bare å bytte den gamle «ruter» med en ny – det er så utrolig lett!»

Jeg ble anbefalt å gå inn på Min side, men mitt brukernavn ble ikke god tatt. Ny telefon.

Konsulenten skulle hjelpe meg å få gjenopprettet Min side, men fikk det heller ikke til.

SMS'er tikket stadig inn på min telefon om hvor «ruter» befant seg i postsystemet, og jeg måtte ta turen til postkontoret – 15 min. hver vei – for å hente pakken. Etter å ha åpnet pakken, forsto jeg hva «ruter» var, men alle ledningene som skulle

byttes, forsto jeg slett ikke. Dermed måtte jeg engasjere en fagperson til å ta ned vår «Ruter» og få montert en helt maken, installere nytt passord og brukernavn, noe jeg – en enke på 81 år – slett ikke har noen forutsetninger for å klare og heller ingen lyst til å lære! Ett års bindingstid ble lagt til det abonnement som egentlig eksisterte fra før.

Den fremdeles brukbare gamle «ruter» måtte pakkes og bringes til postkontoret for å returneres til NextGentel. (I en lang periode kom det så klager fra NextGentel på SMS om en ikke-tilbakelevert ruter)

Min påfølgende skriftlige klage til NextGentel ble besvart med at det var at hele rutinen var av «Personvern hensyn». Hva slags personvern hensyn gjelder

mellom to ektefeller, som begge har adgang til samme maskin? Lenge etter at abonnementet var overført til meg, fortsatte det å komme inn «gode tilbud» fra NextGenTel, og etter nærmere et halvt år kom det en faktura til min avdøde mann på kr. 19,-. Med inkasso gebyr og renter var denne nå på flere hundre kroner. Du kan snakke om Personvern.

Jeg sendte til slutt et brev til Forbrukerrådet, som svarte at dette viste en meget uheldig praksis, og de ville forsøke å få rutinen rettet på generelt nivå. Jeg håper de gir NextGentel en advarsel. Gjennom et langt liv har jeg hatt kontakt med mange firmaer, og heldigvis har de vært kundesynlige og til stole på. Men nå vet jeg at det finnes unntak.

Et siste argument i forhold til planene for Bergkrystallen Torg

Av: Sigbjørn Ø Thorud, Driftsingeniør m/NITO

Planforslaget for Bergkrystallen Torg skal etter fremdriftsplanen leveres Byrådsavdeling for politisk behandling 1. februar. Før den tid må det være på sin plass å påpeke et par svært viktige poenger.

I forslaget gjøres det et smart forsøk på å snakke seg

bort fra at sol/skyggeforhold ikke måles på vinters tid! Det ville jo gi adskillig mer skygge når solen er lavt på himmelen. Arkitektens illustrasjon med bygningene synes også å konsentrere seg om høyden for Pynten som jo ligger sør for de planlagte byggene!

Byantikvaren er visst den eneste som har tenkt helhetlig med hensyn til høyder!

Vi må også huske at Sak 201513724 Mellombølgen 141 sannsynligvis blir bygget, og det vil selvsagt også påvirke inntrykket for folk flest her! De to sakene må sees samlet!

Målingene for støy ligger i overkant av det tillatte, og det gjelder både T-bane og

veitrafikk! Det er også brudd på Jernbaneloven å bygge nærmere midten av sporet enn 30 meter. Det er merkbare rystelser i bakken fra T-banen, og det synes ikke å være målt i det hele tatt! Ingen har heller svart på hvordan de skal snu bussene til denne holdplassen, slik både Ruter og jeg har forventet svar på!

Det virker som Sak 201109678 også presses gjennom av eiendoms-

besittere og entreprenører uten hensyn til noen tusen leiligheter som er hjemmene til enda flere tusen mennesker, begrunnet i at vi skulle ha boligmangel! Ser man etter, er det mange uregistrerte tomme boliger, og mange har plassert penger i bolig 2 - i stedet for annen pengeplassering. Det er også påfallende at «boligmangel» skal løses ved å stappe flest mulig blokker i Oslo SørØst! Oslo Vest har selvsagt flinkere advokater!